

Hokjes

Hokjes wilde ik niet in horen. Dan hoor je er niet bij. Hokjes zijn voor mensen die anderen willen buitensluiten. Zo dacht ik.

Wat ik wel niet heb gedaan om erbij te horen of om te veranderen. Ik wilde maar geaccepteerd worden. Om bij het grootste hok te horen, de maatschappij.

Maar nu ontdek ik dat de maatschappij in hokjes denkt en mijn hokje niet zo erg is. De zelfacceptatie is er en groeit steeds meer. De leukste en gezelligste mensen heb ik ontmoet. Ze snappen je, lachen je niet uit maar toe en je hoort erbij.

Je hoeft niks te bewijzen. Ze weten hoe je je voelt en geven tips. Er zijn weinig woorden nodig. Heb ik zin om gek te dansen door het gangpad van de Hoogvliet? Ieder ander zou zich doodschamen. Deze mensen lachen me toe en doen rustig met me mee. Dit zijn mijn vrienden en hopelijk voor het leven! Dus plaats me maar in het hokje. Ik wil er niet eens meer uit.

Autien